

התן הכחול

הודו

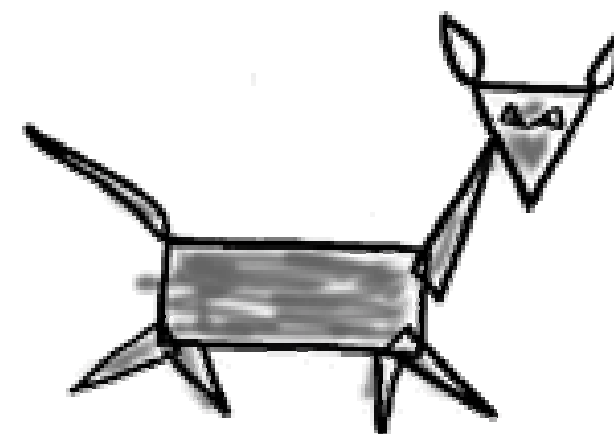
בשארית כוחות הוא קפץ מעל החומה, ונפל ישר לתוך חבית צבע כחול שהפועלים השאירו מיום קודם. הוא יצא ממנה כחול כולו.

הכלבים הפסיקו לנבוח. הם לא הריחו יותר את התן ולא ראו אותו יותר. פתאום, מאחורי חומה, הופיעה לפניהם חיה מוזרה, כחולה כולה! הכלבים נבהלו. הם עוד לא ראו יצור כזה. להפתעתו הרבה של התן, במקום להתנפל עליו הם התחילו לברוח בבהלה.

התן חזר ליער מופתע אך גם מרוצה מאוד מבהלה שגרם. כל חיות היער שראו אותו ברחו מפניו בפחד. בקרוב הוא הבין שזה הצבע שלו שמפחיד את החיות. הן לא הכירו יותר שהוא תן.

התן הערום החליט לנצל זאת. הוא קרא לכל החיות להתאסף ואמר "יצורים יקרים, אל תפחדו ממני. לא אפגע

בכם. נשלחתי מהשמיים כדי לדאוג לכם ולשמור עליכם. אך אתם חייבים לכבד אותי ולעשות כל שרק אומר. אחרת תקבלו עונש משמיים. החיות המפוחדות הסכימו. הוא נעשה למלך היער והן עשו הכל שרק אמר. כעת היה לו אוכל בשפע ולא היה כבר צריך לצוד ולחפש מזון.

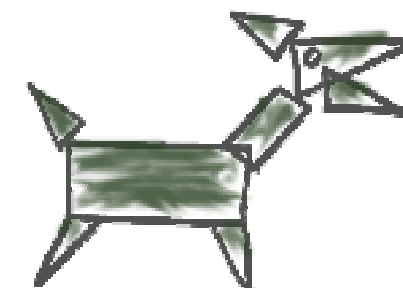
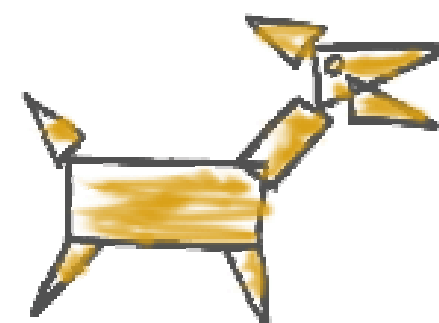

ביום חורף קר תן רעב התגנב לכפר. החורף היה ארוך וקשה והוא לא מצא כל אוכל זה זמן רב.

"אולי" אמר לעצמו "אמצא איזה שהן שאריות בכפר זה." הוא עלה על ערמת אשפה

והתחיל לחטט בה כדי למצוא דבר מה לאכול. הרעש שעשה היה חזק והעיר את כלבי הכפר.

הכלבים שמעו והריחו את התן והתנפלו עליו. הוא ניסה לברוח מהם ורץ, מהר כמה שרק יכול, דרך רחובות הכפר. אבל הכלבים לא וויתרו. בנביחות חזקות רדפו אחריו. התן לא ידע מה לעשות. הוא לא העז לעצור ולא היה לו

כבר כוח לרוץ יותר. פתאום ראה חומה של חצר לפניו.

כך עברו חודשים רבים. יום אחד להקת תנים הגיעה ליער.
התן שלנו הרגיש רצון עז להיות שוב כפי שהוא באמת
ולהתחבר אליהם. לילה אחד, בירח מלא, התנים מהלהקה
הרימו את ראשיהם ופתחו ביללת תנים קולנית. "הוּוּ.
וּוּוּ..וּוּוּ"יללו התנים. התן הכחול לא יכול היה לעמוד
בפיתוי וגם הוא הצטרף ליללה.

חיות היער, שראו ושמעו זאת, הבינו שהוא לא היה אלא
תן רגיל! הן כעסו על עצמן שנתנו לרמות את עצמן ועל
התן הכחול שכך רימה אותן. כולם התנפלו עליו. הוא
אומנם ניסה לברוח, אך השיגו אותו בקלות וקרעו אותו
לגזרים.